

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Valuța Vladimir în numele condamnatului Haruța Anatolie, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 octombrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012, în cauza penală în privința lui

Haruța Anatolie Veaceslav, născut la 23 iunie 1988, originar și locuitor în mun. Chișinău, str. A. Crihan 14/1, ap. 1, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 23.12.2011 pînă la 03.10.2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 02.11. – pînă la 22.11.2012;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 18.10.2013 pînă la 15.01.2014.*

Colegiul penal asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 octombrie 2012, inculpatul Haruța Anatolie a fost condamnat în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, inculpatul Haruța Anatolie la 03 octombrie 2011, în jurul orei 00:05, ignorînd prevederile art. 14 lit. a) RCR, conform căruia conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, a urcat la volan și conducea automobilul de model „Ford Tranzit”, cu n/î CGP 765 pe str. A. Crihan, mun. Chișinău. Avînd dubii că conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, a fost stopat de către agentul constator, inspectorul SRP a CGP mun. Chișinău. Fiind supus examenului narcologic, s-a constatat că inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 376 din 03 octombrie 2011.

3. Inculpatul Haruța Anatolie și avocatul acestuia, Valuța Vladimir, au atacat cu recursuri sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui A. Haruța, deoarece vinovăția

acestui în comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită, iar probele acuzației sunt contradictorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012, au fost admise recursurile inculpatului Haruța Anatolie și avocatului acestuia, Valuța Vladimir, casată, din oficiu, sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei principale, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care inculpatului Haruța Anatolie în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal, potrivit art. 88 alin. (5) Cod penal, ținându-se cont de perioada aflării acestuia în stare de arest preventiv de la 03 septembrie 2012 pînă la 03 octombrie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de recurs a statuat că, probele pe cauza dată au fost analizate și verificate prin prisma art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, care confirmă vinovăția inculpatului Haruța Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa numită inculpatului Haruța Anatolie, Colegiul penal a conchis, că instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal și anume, - inculpatul de la 03 septembrie 2012 pînă la 03 octombrie 2012 s-a aflat în stare de arest preventiv, astfel, în speță, fiind aplicabile prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, cu atenuarea pedepsei stabilite inculpatului A. Haruța.

5. Avocatul Valuța Vladimir în numele condamnatului Haruța Anatolie, invocînd greșit prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) CPP, a contestat hotărârile nominalizate cu recurs ordinar, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Haruța Anatolie, din motiv că probele administrate de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, în opinia recurentului, nu dovedesc vinovăția lui A. Haruța în comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, în dosar nu există probe ce dovedesc vinovăția condamnatului în comiterea infracțiunii imputate, or, probele care au stat la baza sentinței de condamnare nu sunt pertinente și concludente. În acest aspect, recurentul s-a referit la nulitatea următoarelor probe:

- ordonanța privind începerea urmăririi penale din 25.10.2011 (f.d. 1);
- raportul agentului constatator (f.d. 6);
- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate (f.d. 8);
- ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuït din 19.11.2011 (f.d. 22);
- raportul OUP din 29.11.2011 (f.d. 36);
- declarațiile contradictorii ale martorilor R. Cheptenari și A. Berzoi.

Recurentul a mai menționat, că nevinovăția lui A. Haruța se confirmă prin declarațiile martorilor I. Haruța, D. Todorov, P. Flud și V. Haruța.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

6.1. În conformitate cu art. 456 alin. (1) raportat la art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat în cazul în care se constată că acesta nu corespunde după conținut,

conform prevederilor art. 455 CPP, ori este vădit neîntemeiat.

Astfel, potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) CPP, recursul în anulare trebuie motivat, cu indicarea vreunui temei concret prevăzut în art. 453 alin. (1) CPP, conținutul acestuia, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Avocatul Valuța Vladimir, contestînd sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 03 octombrie 2012 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012, în cauză penală în privința lui Haruța Anatolie, a formulat un recurs ordinar, invocînd ca temeiuri prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) CPP, solicitînd casarea hotărîrilor adoptate în cauză, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Haruța Anatolie.

Însă, recurentul a trecut cu vedere faptul că, conform textului deciziei instanței de recurs, cauza penală a fost examinată în procedura de recurs în condițiile art. 447-449 CPP (f.d. 170-172), - decizia fiind irevocabilă. Respectiv, pentru hotărîrile irevocabile, este prevăzută calea extraordinară de atac recursul în anulare – art. 452 CPP.

În sensul art. 437 CPP, Curțile de apel examinează în ordine de recurs sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvîrșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Sancțiunea art. 264/1 alin. (1) Cod penal nu prevede pedeapsa cu închisoarea și, în sensul art. 16 alin. (2) Cod penal, se clasifică ca infracțiune ușoară.

6.2. Astfel spus, recurentul a utilizat o cale de atac care, în speță, nu este prevăzută de legea procesuală penală, formulînd un recurs, care nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) CPP, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul declarat cu circumstanțe în drept, care l-ar justifica, or, potrivit art. 24 alin. (2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Deci, odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărîrilor atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind că se încalcă dreptul la un proces echitabil, instanța devenind, astfel, părtinitoare.

De aici rezultă, că în cazul în care recursul nu este motivat, instanța de recurs se află în imposibilitate să judece cauza, dat fiind că lipsește obiectul judecării respective. Deci, se va constata, că recursul în anulare nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 alin. (2) CPP.

6.3. Totodată, Colegiul penal, enunță că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, „*inter alia*”, că, atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea hotărîrea *Brumărescu vs. România*, din 28 octombrie 1999).

În atare circumstanțe, Colegiul penal conchide că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în cauza condamnatului Haruța Anatolie, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat de avocatul Valuța Vladimir în numele condamnatului Haruța Anatolie, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Valuța Vladimir în numele condamnatului Haruța Anatolie, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 octombrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012, în cauza penală în privința lui *Haruța Anatolie Veaceslav*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 29 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan